

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 308. szám

2019. január

**„Én, az Úr, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik,
azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.” (Ézs 48,17)**

Újévi könyörgés

Kedves Istenem!
Egyszer azt mondtad nekem,
ha nem magamnak élek,
a Tiéd lehetek!

Ez üzeneted meghallván, örvendeztem.
Talán új élet köszönt rám!
Azóta sok év eltelt már...
az újélet-remény megfakult, oly halovány...!
Netán már nem is vársz rám?

Nem sokat éltem még,
mégis rémálom az életem már rég.
Kétkedem, hogy megtörténhet,
mégis várom,
hogy véget érhessen e rossz álom.

Magamtól felébredni képtelen vagyok,
de tovább álmodni már nem akarok!
Ezért kérlek, nyisd föl Te a szemem,
Láthatod, hogy én nem tehetem.

Segíts meglátnom Téged,
hogy e szörnyűvé lett élet sötétjében
látva lássam Fényed!

Itt állok ismét egy új év kezdetén,
s kérve kérlek, hadd legyek Tiéd!
Adj új szívet, lelket, gondolatokat,
tegy bármit, csak megláthassalak!

Turcsányi Tünde

Nem a félelem lelkét kaptuk

Az év utolsó napján a legtöbben visszatekintünk, és leltárt készítünk a mögöttünk álló év történéseiről. Ha visszatekintek, látok nehéz, kórházban töltött hónapokat. De látok megtartó kegyelmet, csodás gyógyulást, felépülést, munkába állást és egy gondoskodó, imádkozó gyülekezetet, testvéreket. Ebben a felsorolásban több volt a jó, mint a rossz, és felfelé ívelés tapasztalható, amiért nagyon hálás vagyok. Alapjában véve olyan ember vagyok, aki nem szeret a múltban élni. Fontos hogy hátra tekintsek, de inkább csak hátra pillantok. Közben nem fordulok hátra, inkább előre szeretek nézni.

Ha az ember nehéz évet zár, nehezen tudja kizárni a múltat. Sokszor elötörnek a rossz emlékek, amiket szeretek gyorsan elhessegetni, de teljesen kizárni nem tudok, és talán nem is szabad. Többen kérdezték, hogy nem félek-e, hogy újra beteg leszek. A válaszom az, hogy nem. Nem félek, és nem félhetek, hiszen Isten kezében vagyok, ami részemről nem csupán egy bátor és eltökélt érzés, hanem az élő Isten szavába való kapaszkodás. A Róma 8:15-ben ez áll: „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atya!”

Nem tudjuk, mint hoz a jövő. Ha a híreket

hallgatjuk, félelem és aggodalom törhet ránk, hiszen a klímaváltozás borzasztó katasztrófákat, tragédiákat okoz. Európa, ahol élünk, félelmetes átalakulásban van. Mindezt én úgy élem meg, mint aki előtt az utolsó idők jelei bontakoznak ki, vagy legalábbis annak előkészületei. Ezért, bár a jelen felzaklató történéseit sem tudom kizárni az életemből, megnyugtató az a tudat, hogy a jövő Isten kezében van. A Máté 28:20-ban ezt ígérte az Úr: „én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”.

A múlt megtapasztalásaiból szeretnék tanulni és erőt meríteni, a jelent Isten kegyelmében megélni. A jövő bizonytalanságát, félelmeit igyekszem tudatosan Istenbe és az ő ígéreteibe kapaszkodva elengedni.

Végül, a 2Tim 1:7 igéjével bátorítom a testvéreket, és kívánok áldott újesztendőt: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.”

Váci Ágota

Karácsony az anyaothonban

Az Út a Reményhez Alapítvány önkéntes munkatársaiként gyülekezetünkben is rendszeresen részt veszünk a havonta megrendezésre kerülő alkalmakon a pesterzsébeti anyaothonban. Lelkipásztorunk és Surányi Péter a tanításban, Cseke Gáborné Klári a szervezésben, én pedig az éneklésben vállalom szerepet. Rendszeres látogatásaink alkalmával sokat énekelünk, játszunk, és bibliai tanításokkal szolgálunk a gyerekek felé.

Ezen a karácsonyon gyülekezetünk jóvoltából vásárolt csomagokkal és a nőtestvérek által készített ajándékokkal tudtuk megajándékozni az ott élő gyermekeket és családokat. Előtte azonban énekeltünk néhány karácsonyi éneket. A gyerekek megértették, hogy a legnagyobb ajándék, amit Istentől kaptunk, Jézus Krisztus. Őt kell a szívünkbe hívni, Benne mindent megkaptunk, amire szükségünk van, sőt még azon felül is.

Az énekek után Surányi Péter és családja adott elő egy bábdarabot. Együtt drukoltunk Csupafülnek, hogy ne dőljön be Sutyi, a malac csábításainak, inkább hallgasson Tüske böki bölcs tanácsaira. Az előadás nagyon mélyen megérintette a kicsiny nézőket. A bábok élő személyek a számukra, a történetek teljesen bevonják őket. Erkölcsi ítélőkészségüket, értékrendjüket mélységesen megmozdítja minden, amit látnak, hallanak.

A végén megállapíthattuk, hogy jónak lenni valóban jó, de néha nem is olyan könnyű, néha áldozatok kell hozni érte. Meg kell tudnunk különböztetni a jó tanácsokat a rosszaktól, azokra kell hallgatnunk, akik bölcs tanácsokkal segítenek. Az előadás végén Katona testvér foglalta össze a bábdarab mondanivalóját, és segített levonni a tanulságot, majd imádkozott az otthonban lakó gyermekekért.

Ezután következett az ajándékozás. Újra nagy lett az izgalom. A gyerekek nagy örömmel és hálás szívvel vették át a csomagokat.

Karácsony előtt világi körökben is „nagyüzemben” gyűjtenek ajándékokat a rászoruló gyerekeknek, családoknak. Talán már bennünk is felmerült a kérdés, hogy vajon jó helyre kerül-e az adományunk. Úgy gondolom, hogy a gyülekezet által az anyaothonba adott ajándékok a legjobb helyre kerültek. Az itt élő csonka családok telve vannak keserűséggel, csalódásokkal, sebekkel, nincs otthonuk, gyakorlatilag nincs semmijük.

Örömet szerezni felemelő érzés. Miközben másokat áldásban részesítünk, magunk is áldást nyerünk. Köszönjük a gyülekezet támogatását a gyerekek nevében is, és kívánjuk, hogy Isten adjon szellemi és létszámbeli növekedést is az új évben.

Mindenkit bátorítunk, aki megteheti, hogy továbbra is támogassa, segítse az Út a Reményhez Alapítvány szolgálatát, ez által is hozzájárulva Isten országának építéséhez.

Szell Andrea

Karácsony a börtönben

Elsősorban a karácsonyi istentisztelet kapcsán kértek meg beszámoló írására, de néhány gondolattal többről szeretnék írni.

A Tököli Börtönben gyülekezetünkől Dömötör István testvérrel ketten szolgálunk a Magyar Evangéliumi Börtönmisszió tagjaiként. Ő a fiatakorú elítéltek között, én a felnőttek között tartok bibliaórákat. A szolgálat nagyobb része viszonylag csendesen folyik a körleteken, bár az elmúlt évben több olyan változás is történt, ami nem segítette a munkánkat. A belépők hirtelen bevonása, a börtönfegyelem és napirend szigorítása nehezítette az egyes börtönmissziós alkalmak megtartását. Visszatekintve azért elmondhatjuk, hogy csak néhány alkalom maradt el.

A szolgálat látványosabb részei az ünnepi istentiszteletek, amelyeket az ún. beszélő helyiségben szoktunk tartani. A börtön vezetésével kialakult jó kapcsolat is segítette, hogy az elmúlt évben minden nagyobb egyházi ünnepen lehetőséget kaptunk istentiszteletet tartani. Ezekon fölül még nyáron egy zenés istentiszteletre is sor kerülhetett. Ebbe a szolgálatsorba csatlakozott be az elmúlt karácsonyi istentisztelet. A Szigetszentmiklósi Baptista Gyülekezetből és a Teérted Keresztény Misszió - Baptista Gyülekezetből jöttek el néhányan, hogy gazdagítsák az ünnepi alkalmat. Paróczi Zsolt lelkipásztor hirdette az igét. Több bizonyágtétel is elhangzott. Paróczi Anita egy nehéz életszakaszukról, gyermekük elvesztéséről beszélt, és arról, hogy ebből a fájdalmas élethelyzetből milyen jót tudott Isten kihozni.

Az istentisztelet megható pillanata volt, amikor Glávits Barna elmondta, hogy milyen szeretetet adott Isten a szívébe a fogvatartottak iránt. Két börtönviselt testvér is bizonyágot tett. Dömötör István mellett Rötzer Zoltán is elmondta történetét, aki Franciaországban került rácsok mögé. Isten az ott szolgáló magyar származású börtönlelkészt használta fel, hogy segítse őt a nehéz

élethelyzet elhordozásában, majd a hitre jutásban.

Hadd kérjem a testvéreket, hogy ebben az évben se feledkezzenek el rólunk imájukban: adjon a mi Urunk a fogvatartottak szívébe vágyat, hogy eljöjjenek a missziós alkalmakra, és mi alkalmas eszközök lehessünk a feléjük tett szolgálatban.

Surányi Péter

Látogatás az átmeneti otthonban

Izgalommal és várakozással készültem a december 12-i látogatásra, melyet a soroksári – a Baptista Szeretetszolgálat fenntartásában működő – hajléktalan szállón tettünk. Bár már jó néhány éve rendszeresek ezek a látogatások így az adventi – karácsonyi ünnepkör tájékán, jómagam először vettem részt ilyen eseményen.

A készülődés már 2 nappal előtte kezdődött, amikor férjemmel 150 csomagot készítettünk a szálló lakóinak. Az édesség és gyümölcs mellé lelki táplálékkal, Újszövetséggel is készültünk, melyet Surányi Péter testvér biztosított. Erre a találkozásra a szálló egy nagyobb szobájában került sor, ahol a lakók közül kb. 30-an vártak bennünket. Először egy szavalatra került sor az otthon lakói részéről, ezt követően Surányi testvér a Lukács írása szerinti örömhír alapján beszélt. Igyekezett közel hozni az Úr Jézus elnevezéseiről szóló angyali kijelentések értelmét mindnyájunkhoz, különös tekintettel a Megváltó és a Szabadító nevekre. Nekünk, akik legtöbbször gyermekkorunktól kezdve ezeken az ígéteken nevelkedtünk, szinte a vérünkben vannak ezek a bibliai fogalmak, de testvérünk igyekezett a mindenki által érthető, kézzel fogható, ugyanakkor személyes kötődésű magyarázatot, lelki útmutatást, biztatást adni.

Ezután Dömötör István testvér szolgált az otthon lakói felé. Nagyon őszinte és egyszerű szavakkal tárta fel életét a hallgatóság előtt, nem takargatva a múltbeli eseményeket.

Közvetlen szavaival Isten munkájára, a bűnbánat és a bűnből való szabadulás lehetőségére hívta fel a figyelmet. Kihangsúlyozta, hogy igazi öröm, békesség csak így valósulhat meg életünkben.

A szolgálatok között énekekkel igyekeztünk még közvetlenebbé tenni az együttlétet. A hangszeres kíséretet Széll Andrea testvérnő és Surányi testvér végezték. Andreának már nagy gyakorlata van ebben, hiszen a kezdetektől tevékeny résztvevője volt a látogatásoknak. Most is Ő készítette el a szolgálatok és énekek sorrendjét, fénymásolatokat készített, hogy az mindenkinek kezében lehessen a közös énekléshez, és még egy szavalattal is szolgált.

Az alkalmat az otthon vezetője és Surányi testvér imái zárták, majd együtt elmondtuk a Miatyánkot. A záró momentum, a csomagok átadása előtt Laczkovszki testvér pár szóval köszöntötte a jelenlevőket, és néhány közvetlen gondolattal hívta fel a figyelmet a Biblia használatának lehetőségére, fontosságára. Ezután a csomagok mellett egy-egy Újszövetséget is átadtunk azoknak, akik erre igényt tartottak.

Bízunk benne, hogy ezek az alkalmak sem múlnak el nyomtalanul azoknak a szívéből, akik hallották az Igét. Hisszük, hogy az Úr munkálkodik, az elvetett mag szárba szökken, és megtermi a maga gyümölcsét. Soli Deo Gloria!

Laczkovszkiné Ili

Szépkorúak karácsonya

Advent 4. vasárnapján délután mintegy 50 idős testvér és testvérnő jött el karácsonyt váró örömmel, hogy „családi körben” ünnepelje a földre szállt Megváltó születésnapját. Süteményekkel és gyümölcsökkel megrakott asztalok vártak bennünket, melyeket Horváthné Császár Mártika gondos munkával és szerető szívvel készített elő.

Katona Béla lelkipásztorunk áldáskérő imádsággal nyitotta meg a testvéri együttlétet. Köszöntésében hálát adott

Istennek értünk, idősekért. Megemlékezett azokról is, akik testi gyengeségük miatt nem lehettek velünk.

Két rendkívüli ajándékot is kaptunk. Az egyiket a balesetet szenvedett Selmeczi Aranka néni bízta rá. Így minden jelenlévő elvihette Túrmezei Erzsébet Újévi kérés c. verséből készült részlet gépelt példányát:

„Csak egyet adj: hogy céliránt haladjak,
hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak!

És ha szereteted mázsás teherrel
tenné próbára ezt a gyenge vállat –
segíts úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel – mint a szalmaszálát!”

Másik rendkívüli ajándék Szebeni Olivér testvér igei szolgálata volt. Korelnökként fiatalos lendülettel a Zsid 12,22-29 szerint így foglalta össze bátorításként a karácsonyi mai üzenetét: „Mi nem remegünk, hálások vagyunk és hiszünk!” Idős korunkban, amikor egyre több nyomorúság ér minket, hajlamosak vagyunk a félelemre. Az ige viszont arra biztat, hogy ne remegjünk, hanem adjunk hálát Istennek legelőször is a kegyelemért, amely az Úr Jézus Krisztus által lehet a mienk. Hálaadásunk terjedjen ki minden eddig elvett áldásáért! A hálás élet a félelem ellenszere.

Üde színfoltja volt a délutánnak az ifjúság énekes, verses szolgálata. Öröm volt számunkra velük együtt énekelni a legszebb karácsonyi énekeket. Az elhangzott kedves szolgálatok után az asztalon lévő finomságok elfogyasztása közben kialakult beszélgetések, akár a szomszéd széken helyet foglaló testvérünkkel, akár olyan testvéreinkkel, akikkel talán ritkán beszélgetünk, kiváló alkalmat kínáltak.

Köszönjük Laczkovszki János gyülekezet-vezető testvérünk meleg szavait. Visszaemlékezésében hálaadásra buzdított minket az elmúlt idők áldásaiért. Gábora András testvér és feleségének a mennyből küldött Megváltót üdvözlő verse, Kiss Sándorné Hajnalka felolvasása mindnyájunk szívét a megszületett gyermek Jézus jászlához vezette. Tóth Dalma testvérnőnk négy csodálatos tortát sütött, melyek mindegyikén

marcipánból készült kántáló énekesek csoportja emlékeztetett a dicsőítésre. Menjünk el mi is, és énekszóval dicsérjük Istenünket nagy ajándékáért, a földre született Megváltóért!

Kovács Pál és Ibolya

Nehezen ébred rá az ember, hogy egy kicsit csendben kellene maradni. Egy kicsit tétlenül figyelni. Elidőzni a történéseknél. Élvezni egy finom étel ízét. Örvendezni a napfénynek és a csillagoknak. Belefeledkezni a bibliaolvasásba. Egy kicsit nem tenni, csak hallani, érezni. Kicsit elsiratni és elgyászolni önmagát. Megtisztulni, és meglátni a másikat, aki egy ölelésre vágyik.

Nehezen, de egyszer csak megérti, hogy lehet elégedett, mert kapott. Lehet türelmes, mert megkapja. Lehet tétlen, mert nincs egyedül a szolgálatban. Lehet csak egyszerűen ember.

Szikszai Szabolcs - Újragondoló

Elöljárószó

Új év kezdődik. Mögöttünk van a karácsony, az advent, az őszi, a nyár, az egész 2018-as év. Ezek a fordulópontok, mint például a szilveszter, a születésnap, a hálaadónap arra készítetnek, hogy kicsit megálljunk, és visszatekintsünk a velünk történetekre. A mindennapok forogtatásában, ebben a felpörgött világban, mindannyiunknak fel kell venni a tempót. Nehéz lassítani. Pedig szükségünk van olyan pillanatokra, amikor megtorpanunk kicsit, mert visszatekintve látjuk csak meg, mennyi mindennel áld meg nap mint nap a Jó Isten bennünket, családunkat, gyülekezetünket. A tavalyi évben is sok minden történt, ami hálával tölthet el valamennyiünket. Többek között befejeződött imaházunkon a tető felújítása, nem kell aggódni az esőfelhők láttán. Több menyegzőn vehettünk részt, gyülekezetünk fiataljai hozzáillő társat találtak maguknak. Hálásak lehetünk

lelkipásztorunkért, családjáért, minden szolgálatukért. Szeptember óta teológusunkért, Győri Kolosért és feleségéért, Anitaért, akik bekapcsolódtak a gyülekezeti munkába. Hála a sok szerető és segítőkész testvérért. Családunkban is sok a hála ok. Minden nap megtapasztalhatnánk, ha nem tartanánk annyira természetesnek, hogy elhalmoz minket szeretetével Istenünk.

Karácsony előtt beszélgettem egy idős testvérnővel. Mondataiból sugárzott a hit, hogy bármi történik az életében, az nem véletlen, minden az Atya akaratából történik. Ezt nem azért éreztem, mert épp egy adventi vasárnapon találkoztunk, és várja a kicsi Jézus születését. Ő valóban kész a Megváltó Jézussal való találkozásra. Vége van az adventnek, megszületett a gyermek. Vége a várakozásunknak, a felkészülésünknek is? Nem hiszem. Minden nap készen kell állnunk. "Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!" Kegyelemből van üdvösségünk, de azért ne legyünk balgák, legyen olaj a lámpásunkban. Nem arra gondolok, hogy csak az ajtót figyeljük, és úgy várjuk Urunk érkezését, hanem arra, hogy találjon minket munkában. Mégpedig olyanban, ami tetszik Neki.

Indul az új év. Sok minden fog velünk és körülöttünk történni. Azt kívánom mindannyiunknak, hogy legyen ez az év és az egész életünk az Úr Jézus eljövételére való felkészülés. Legyen minden napunk Advent!

Taligás Ferenc

Ifjúsági rovat

Egy szép, ünnepi hangulatban telt hónapot tudhatunk a hátunk mögött. Mindannyiunk szívét megtöltötte az adventi várakozás, majd a várva várt karácsony ünnepe és a 2018-as évet lezáró szilveszter. Ahogy sok ember életében meghatározó ez az időszak, úgy ifjúságunk életében is, hiszen lehetőségünk van kimutatni egymás és a gyülekezet iránt érzett szeretetünket, törődésünket különböző rendhagyó progra-

mokon keresztül. Ezeket az alkalmakat igyekeztünk minél mélyebben megélni, így a következő sorokban a mi készülődésünkbe tekinthetnek be a Testvérek.

Idén a karácsonyi ünnepkör előtti pénteken, azaz december 21-én tartottuk az ifi karácsonyunkat. A közös karácsonyozásunk eltér egy szokásos ifi alkalom menetétől. Ilyenkor mindannyian hozzájárulunk valamivel a közös étkezéshez, így a melegszendvicsek mellett sok sütemény és ropogtatnivaló várt minket ebben az évben is. Megérkezésünk után rögtön körbevettük a terített asztalt, de így is hagytunk pár falatot a későn érkezőknek. Ráhangolódásként karácsonyi énekeket énekeltünk a dicsőítő csapattal, és Győri Kolos vezetésével megvizsgáltuk a karácsonyi történetet a pásztorok szemszögéből. Ezek után szokásunkhoz híven kihúztuk egymás nevét egy dobozból, és annak készítettünk ajándékot. Ezúttal egyedi gyertyatartókkal leptük meg egymást, tetszőleges mintákkal díszítve azok oldalát, így minden évben karácsonykor emlékezhetünk majd erre az ünnepi ifire. Köszönjük az előkészületeket Katona Hangának és Simonidesz Benjáminnak. Az ajándékkészítés után Gábora Botond készült nekünk karácsonyi vetélkedővel, amikor is csapatokban versenyeztünk és mértük össze tudásunkat az ünnepi szokásokról, énekekről, filmekről.

December 23-án ismét Kánai-Simon Viktória vezetésével történt a fadísztés, aki sok időt és energiát fektetett abba, hogy a hatalmas fenyőfa igazán tökéletesen mutasson, és úgy gondolom, hogy idén is gyönyörűre sikerült. Az ifjúságból néhányan összegyűltünk, hogy közösen feldíszítsuk a gyülekezet karácsonyfáját. Minden szorgos kézre szükség volt, hiszen rengeteg volt a feladat. A fiatalok aktívan kivették a részüket a munkából. Volt, aki a faállításban segített, vagy szaloncukrot kötözött, masnikat készített, és egy jó páran a létrán egyensúlyozva próbálták a díszekkel még szebbé varázsolni a fát. A fadísztés után az alagsori ifiterembe vonultunk, és az eddig jól

bevált módszerrel elkészítettük a gyerekek karácsonyára szánt ajándécsomagokat. Körbeálltuk az asztalt, és futószalagszerűen pakoltuk a csomagba a különböző édességeket. Mindenkinek jutott valamilyen feladat: volt, aki a gumicukrot tette a csomagba, más a szalagot húzta meg, de olyan is volt, aki azokat a dobozokat hajtogatta össze, melyekbe végül az ajándékok kerültek.

Az elmúlt évben is megrendezték a *Kaposvári Baptista Ifjúsági Konferenciát* december 7-9. között. Az ifjúságunkból néhány fiatal részt vett ezen az alkalmon. *Gábora Botond* beszámolója következik:

„Egy újabb ifjúsági találkozón vehettem részt a barátaimmal Kaposváron. Ugyanúgy, mint eddig, egy teljes hétvégén lehettünk ott. Az ifjúságból pénteken hárman mentünk vonattal. Habár nagyon sokat késett a vonat, de Isten kegyelmének hála, még az esti alkalom végére meg tudtunk érkezni, és kaptunk szállást egy helyi családnál. Így hát nekünk csak szombaton kezdődött igazán a konferencia. Az előadó Szilágyi Zsolt debreceni lelkipásztor volt, akitől Isten üzeneteit kaphattuk. A konferencia főtémája: Igaz(i) ember, azaz milyen is az igaz(i) ember? Szombaton volt egy olyan alkalom is, amikor a fiúk és a lányok külön szemináriumon vettek részt, ahol megbeszélhettük a minket foglalkoztató kérdéseket és problémákat. Délután lehetőség nyílt sportolásra, természetesen a fiúk egyből megrohmozták a focipályát, így focizhattunk is egy jót. Egész esténk egy áldásos, üzenetekben gazdag dicsőítéssel telt. Vasárnap a helyi gyülekezet is csatlakozott hozzánk, akik szívesen fogadtak mindenkit, és egy szép alkalommal zárták a konferenciát. Hazaérve, testileg egy kicsit fáradtan bár a kevés alvás miatt, de lelkileg feltöltődve és sok tanulsággal a tarsolyomban néztem mindennapjaim elé.”

Ebben az évben is számos program vár ránk, rengeteg tervünk van, így várakozva és imádkozó szívvel tekintünk a 2019-es évre.

Koszorus-Lovász Debóra

Apropó – 5 kérdéssel generációról generációra

Fogadják szeretettel a testvérek aktuális „Apropó” rovatunkat, hogy ezáltal is jobban megismerjük egymást, egy-egy beszélgetés írásos változatán keresztül. A rovat működése szerint az előző interjúalanyunk továbbadja a „labdát” egy következő testvérnek. Ennek jegyében ezúttal **Kovács Pálné Ibolyával** beszélgettem, amelynek a kivonatát a Szeretet lap olvasói is megismerhetik.

1. Kezdjük az egyik szokásos kérdéssel: hogyan kerültetek a gyülekezetünkbe?

Istentől kapott útmutatás alapján jöttünk át Kispestről. A férjem nagyon kötődött a korábbi gyülekezetünkhöz, de több változás történt az életünkben, főként egészségügyi okokból adódóan, és többek között ezt az ígét kapta egy fontos fordulóponton: „Az ÚR ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked!” (1Móz 12,1). Én pedig sorban olyan ígéket kaptam, amelyek arra mutattak, hogy engedelmességek a férjemnek. A pesterzsébeti gyülekezetet többen ajánlották nekünk több okból, és sokakat ismertünk már akkor is.

2. Mi ad Neked a legtöbbet a gyülekezetünkben?

Az egyik, hogy nagyon nagy szeretettel fogadott minket a gyülekezet, három év alatt rengeteget kaptunk. Az ige hirdetése olyan, mint egy kürtzengés, annyira felrázott sok mindenből, különösen az első időkben, de most is isszuk a férjemmel a lelkipásztorunk szavait – sokszor még ebédkor is a prédikációról beszéltünk. Együtt tudunk erre figyelni, és közösen tudunk épülni minden egyes alkalommal.

3. Melyik az az igevers, ami mostanában a leginkább megszólít Téged?

2012-ben volt egy nagy műtétem, azóta is sok minden történt egészségügyileg. Egyszer egy orvosi konzultáció rossz hatással volt

rám lelkileg, az orvos az elmaradt kemoterápiát emlegette. Hazajöttem a rendelésről, majd itthon a falinaptáron levő ige nagy hatással volt rám, és bátorított: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az ÚR tetteit! (Zsolt 118,17).

4. Mostanában a férjed, Pali betegsége kapcsán a gyülekezetből sokan gondoltunk Rátok imádságban. Hogyan éled meg ezt az időszakot, mi ad erőt?

Pali betegsége kapcsán újabb és újabb próbák jönnek elénk, amelyek engem is érintenek. Az igék rendszeresen a változásra szólítanak fel, hogy barátokozz meg az új és új helyzetekkel. Egyik gyerekünk most nagyon sokat segített, bevitte Palit a kórházba, elvitt minket Balatonfüredre a szanatóriumba. Azóta is többször telefonál, és felajánlja a segítségét, foglalkozik velünk. Az egyik unokám pedig azt mondta: „Mama, olyan jó látni, hogy Ti szeretitek egymást, segítetek egymásnak”. Mondtam neki, hogy kegyelmes a Jóisten, vezet minket, és fejlődhetünk lelkileg.

5. A közlgő karácsony kapcsán kérdezem: mi az a nem tárgyi ajándék, amit szívesen adnál, és mire vágyasz?

Két éve a nagycsaládban is felolvassuk a Bibliából a karácsonyi történetet. Ez azért is nehéz, mert nem mindenki jár gyülekezetbe a családból, és van, amikor nagyon kicsi gyermek is van köztünk. Az lenne a legnagyobb ajándék, ha valamit megértenének belőle a gyerekek, és karácsonykor a lényeg is ott lenne. Számomra ezenfelül még az az ajándék, ha a családtagjaim nyugodtabbak, és ha egymással békességben vagyunk.

A szokásos utóirat a részemről: a rovat elolvasása után van lehetőségünk arra, hogy imádkozzunk aktuális interjúalanyunkért, megszólítsuk, kérdéssel vagy kedves hozzászólással, bátorítással megkeressük, vagy esetleg ebédre meghívjuk. ☺

Palotai Krisztina

Változás

A tavalyi évem elég nehézre sikeredett több okból is, ennek ellenére semmiért sem adnám, nem szeretném kitörölni. Úgy éreztem magam (és ennek még nincs vége), mint a Fazekas műhelyében az agyag, amit gyúrnak, formáznak, hogy szép legyen.

Korrekcióra szorulunk mindannyian. Sokszor „tükörbe” - Isten szemébe - nézünk, és van, hogy csak azt mondjuk: „Istenem, szeress úgy, ahogy vagyok”, aztán továbbmegyünk ugyanúgy. Vagy belenézünk, és meglátjuk a szemünkben a „gerendát”. A változáshoz, változtatáshoz bátorság és sok türelem kell. És remény, hogy amivé leszünk, az jobb lesz, bármit is hozzon.

Sokszor imádkozzuk, hogy „Uram, legyen meg a Te akaratod, tégy velem, amit akarsz”, de nem mindig gondoljuk halálosan komolyan, nem gondolunk bele abba, hogy mit is mondunk. Kiengedni az irányítást a kezünkől, új utakra fordulni, elengedni dolgokat, rossz szokásokat, kapcsolatokat, torz Istenképeket, meggyőződéseket, megbocsátani nem könnyű, sőt nehéz, és sokszor legszívesebben leszállnánk a fazekas-korongról, de ezek visznek előre.

Egy változást szeretnék megosztani a Testvérekkel. Ebben a hónapban leteszem a szerkesztői szolgálatot, melyet január 7-től Katona Bernát és Taligásné Rákosi Márta folytatnak. Kérem a Testvéreket, hogy ugyanolyan szeretettel fogadják őket, ahogy velem is tették.

Nagyon köszönöm a Testvérek eddigi írásait, gondolatait és lelkesedését!

Simon Lídia

Világirodalmi kör

Január 26-án újra világirodalmi kör lesz, melynek témája **John Milton Elveszett paradicsom** c. műve, amelyről beszélgetés keretében oszthatják meg a résztvevők megfigyeléseiket, értelmezéseiket, esetleges

saját kutatásaikat. Ez a programlehetőség minden irodalmi érdeklődéssel bíró ember számára nyitva áll, még akkor is, ha esetleg a könyvet nem sikerül befejezni.

A részletokról Katona Bernátnál lehet érdeklődni.

Az „evangéliumi gyermekség” a pillanat megszentelése, örökös jelen, mely földi előképe a mennyei örökkévalóságnak. A „felnöttek” általában lehetetlenül gazdálkodnak az idővel. Örökös várakozásban élnek, múlt jövő szakadékában. Egyre várnak valamit (hol ezt, hol azt), mígnem elérkezik haláluk órája. Nem így a gyerekek. Ők egy szabad órába, egy délutánba, egyetlen percükbe is életük egészét ömlesztik bele, ahogy csak a nagyon gazdagok tudnak és mernek költekezni.

Pilinszky János

Következő lapzárta: január 24.

Állandó alkalmaink, kapcsolat

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás (MKBK): vasárnap 9 órától

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúsági bibliaóra: péntek 18:00

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Baba-mama kör: kéthetente szerdán 17 és 19 óra között (időpontok a hirdetőtáblán)

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.

Lelkipásztor: Katona Béla

Tel: 06-20-449-0458

Gondnok: Horváthné Császár Márta

Tel: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Simon Lídia

Technikai munkatárs: Gál Tamás

Gyülekezet honlapja: www.pbgy.hu